

— Право ви казвамъ, азъ сѣкашъ съмъ на осемнадесетъ години! ликуваше Ана.

— А азъ на двацетъ! се провикваше Ларсъ.
— Ти си ми годеница, и азъ съмъ готовъ да танцувамъ съ тебе цѣлъ животъ.

— Никога въ живота си не съмъ била тъй щастлива! се провикваше Ана, въртѣйки се на вихъръ.

— Никога въ живота си не съмъ билъ тъй бодъръ и веселъ! провикваше се Ларсъ, извѣнъ себе си отъ радость.

— Азъ сега ще си отида вече! рече момчето.
— Азъ искамъ да си отпочина и да побродя на свобода самъ по бѣлия свѣгъ, свирейки съ моята свирчица.

И той си отиде.

Отъ руски прѣведе: Г. П.

НАЙ-ДОБРАТА НАУКА

(Писмо отъ великия руски писателъ Толстой до едно момче).

Мило дѣте!

Получихъ писъмцето ти и съ радость го прочетохъ. Много ти благодаря. Вижда се, ти трѣбва да си много ученолюбиво момче, като ме питашъ за такова нѣщо: „коя е най-добрата наука?“ И азъ бързамъ да ти отговоря. — Всички науки, що се учатъ въ училището, сж добри. Нѣма лоша наука. Но отъ всички най-добра е тази, която учи човѣка да има добро сърдце. Ето тая наука трѣбва да усвоишъ и ти. Съвѣтвамъ те, малки приятелю, прѣзъ цѣлия си животъ, като почнешъ отъ днесъ, да се учишъ, щото да бждешъ добъръ съ всички: съ баща и майка, съ баба и дѣдо, съ братя и сестри, съ другари и слуги — съ една рѣчь, съ всички, съ които имашъ работа, съ които се срѣщашъ въ дома или на улицата. Наистина, това не е лесна работа. На това трѣбва да се учишъ сжщо тъй, както се учишъ да четешъ, да пишешъ, да смѣташъ или да свиришъ на цигулка. Но съ трудъ

и постоянство всичко се постига. Труди се, прочее, да постигнешъ това, упражнявай се въ тая наука. И главното е, че изучаването на другитѣ науки не отива дълго врѣме: то си има срокъ: изучишъ ли ги — туй то, край на учението. А тая наука нѣма край. На нея човѣкъ се учи, докато е живъ. И ще се увѣришъ, че никоя друга наука не дава такава радость, такава наслада на човѣка, каквато му дава науката, която азъ ти прѣпорѣчвамъ. Самъ ще забѣлѣжишъ, че нѣкакъ друго ти става на сърдцето, и ти отъ день на день повеселъ бивашъ, и тия, които сж покрай тебе, се по-вече и по-вече те обичатъ.

Моля те, прави тъй. Всѣка минута помни, че ти трѣбва да бждешъ добъръ. Хайде моето момче, почни отъ днесъ! Изучи тая наука, и ти ще бждешъ щастливъ прѣзъ цѣлия си животъ.

Левъ Толстой.

Ясна Поляна, 23 мартъ 1909 год.

Отъ руски прѣведе: Ц. Калчевъ.

